

Випадає зазначити, що посляган

...закорд. справ спротиви.
...проектів внесення Т. С. В.
...уряд постановив за всяку
...адміністрацію свою думку. Зогля-
...те міністр. внутр. справ виком-
...аний проект — аже не зне-
...але розвизання Ради Самовр.
...шляхом звичайного адміні-
...ного розпорядку, як розвя-
...рали громадські чи повіто-
...закон, яким уведено в
...Т. С. В. не дає права урядові
...Виділу чи усувати чле-
...Виділу, що свої мандати одержа-
...союку. Та міністерство внутр.
...з пахується з тією правною
...і задумує на місце усу-
...Виділу встановити пра-
...комісари в особі
...воеводи. Він мав би з у-
...персоналом Т. С. В. тим-
...агенди Виділу. Видно,
...має на меті втри-
...Т. С. В. як інституції.
...що така фікція булаб ду-
...замаскуванням фак-
...речей, бо ж воевода
...стану річей, бо ж воевода
...державні урядові хіба не
...бути уважані, а тимбільше
...представниками галицько-
...врядування. Крім того така
...справи з кінечности до-
...дивоглядних наслідків.
...випадках, в яких закон до-
...адміністраційного акту
...порозуміння державної
...даному випадку: воевід-
...самоврядною владою (в да-
...Т. С. Виділу), воево-
...Сиславові, Тернополі і Кра-
...були би порозуміватися з
...воеводою, як правитель-
...комісарем Т. С. В.; зате
...воевода мав би „упроше-
...“, бо він порозумівався би
...собой.

ний стан річей був би смішний
кристаліний, схожий на гру у під-
зем'ї. Крім того він не був би
жодним. Мажучи на увазі, що поль-
ська термуючим чинникам навіть
не вдалося здійснити свій власний
план 1922 р. взагалі, а в справі за-
воювання воевідських соймників зо-
вуть (поминаємо наше становище
згідно славетного закону), то у ви-
падку комісаріят, який мав би бути
намісником галицького самовряду-
вання, в короткому часі зникне, а
його атенди будуть розділені між
польські уряди. Таким чином ко-
місаріят зльвівського воеводи тво-
рив би тільки перехідну стадію до
закінчення останків галицького са-
модержавства і до загарбання май-
бутнього галицького населення. Ось так
намісники доріжками малаб бути
закінчена цілком централізація.

Вогрози, їх відгук і
генеза.

Вашого кореспондента).

Варшава, 26. листопада 1927.

Вам же тим тому десять писали про
ваше "спостереження" уряду та запер-
ечення на наміри, які уряд визна-
вув при переводженні цього ексче-
люзиву, і заперечення наших міркувань
наш до висновку, що "треба бути при-
стосованим до найгіршої несподіванки з
ураховуванням чинників підчас виборів"
1928 г. 302). Ми востанок були свідомі,
що ми не справляється на словизькому
уряду. Ми могли показати лише політи-
чний аспект т. зв. публічної opinii і
нашого звичайного життя т. зв. "навітряне
спостереження" одинокі, та проте тру-
дилося з них на у відзеркалення ба-
гато і постало уряду, тим паче тако-
му, який стільки разів уже доко-
наний. Цим шість протилежного до на-
шого публічної opinii і погляди, "поін-
формовані" загальних політиків! Єди-
ним симптомом симптомів передба-
чує тим несподіванок була такти-
ка цього впливових пробіжників
нашої політичної, головкою прависової,
наш за-співати всі ті "жорстки", які
наш заперечення привороження в інші
наш виборчої побіди уряду за всьому

Ваше багато ясніше і писати
наш багато легше. Ми вже маємо аб-
солютно суверенний півурядової преси:
наш для нашого читачам (широко) „Ді-

11

ELIDA
ЯЛИНКОВІ КАСЕТКИ
ПОВИННІ БУТИ
НА ПЕРШІМ МІСЦІ
СЕРЕД СВЯТОЧНИХ
ДАРУНКІВ

дом" зреферовані) статті „Епохи", „Гло-
су Правди" та „Кур'єра Пораннього",
маємо їх освітлення у цій варшавській
пресі, а воно — разом із деякими даль-
нішими ходами уряду — представляє уже
образ недалекої виборчої тактики у до-
статньо виразних рисах.

Вражіння із заголовок статей було на варшавському ґрунті надзвичайне. Можна без переагди сказати, що ці статті стали сенсацією дня. Вони були справжньою несподіванкою. Усім було ясно і всі чітко того сподівалися, що справа творення т. зв. блоку національних меншостей — це одного блоку опозиційного — є урядові немицка. Однак з другого боку люди пригадували собі, що одним із аргументів уряду проти зміни виборчої ординації по рецепті Гломбінських і Попселя була саме нехоть проти позбавлення польських національностей боляй того мінімального представництва, яке вони можуть добути при існуючій виборчій ординації; так боляй писав той самий „Глос Правди“, що тепер так вивірився проти використання наз. меншостями законних можливостей, які їм дає виборча ординація. Дальше, у свідчї паміті стояли ще кульозарні відомости „добре поінформованих“ політиків, які буцим-то вичитали в очах німого уряду, що він має замір створити у відповідному соймі таку подавляючу більшість польської лівиці і не-польських національних клубів, щоб спершити на їхніх вимогах, можна перекласти радикальні реформи — важливо до державного переустрою Польщі на федеративний лад. Алякже, такі версії кружили і в ізній обороні воювали польські кульозарні радикали десятками бундючних словесних аргументів. У такіх кульозарних зачіпках уряду, що ніби то

в боротьбі проти елліції й єврейської ментальності та в змаганні до реалізації неясних внутрішньо-федеративних концепцій уряд хоче мати в будучому союмі якнайсильніші клуби українців і білорусинів, у такі клуби можна було не вірити і справді ледви чи хто їм вірив. А проте імовірно була концепція, що уряд не буде активно впливатися до виборів на окраїнах держави та що складе отримати дійсно правдивий, не фальшований ніяким натиском, образ настроїв т. зв. національних меншин та відношення впливів і значіння поодиноких політичних партій і що дійсно складе побачити єдино авторитетне представництво народу. Інша річ, що — казалося — уряд швидко пішло на представництво до дому, розглядаючи слідуючі союми і переводячи потім на власну руку ті реформи, які йому до вподоби але самі вибори йтимуть — мовляв — а збереженням усієї пристойності у відношенні до принципів, заклятих у демократичній „житливості“.

Аж ту нараз довідуємося, що сама ідея бльоку меншин, що прагнуть шляхом бльоку сяк-так притупити вістря, цинічно проти них виміряно ординацією пп. Бузка й Дубановіча, що сама ця ідея викликає „у кожного подкака без різниці перекокані, однакове почуття нинішнього обурення і образи“ і що цей бльок, це „заговор проти держави, інспірований і підситуваний ззовні“ („Епока“ ч. 317). Там же просто занеурено істотування самостійного українського руху, весь наряд зведено до ролі наймитів III. інтернаціоналу й оплювавши всіх і вся загрожено напирікці — „консекрація ми“. У „Глосі Пrawdи“ бльок названо „мервеним“, а в карколомній аргументній договорівості аж до зашпечення

Істнувала у Польщі проблема національностей меншин. А „Курєр Поранний“ такий й розпочав погрозами про „необчепні наслідки, які довели би навіть до зміни „цілої системи правління державою“... Капітальне враження з цих статей було збільшене ще фактом їх авторства: отож в „Епоці“ красувалися ініціали ймена й прізвища дуже відомого у польському публіцистичному світі ліберала, якого лібералізм казав йому наважити навіть дуже критичне ставлення до системи правління після травневої влади, за що він відсокутував утрату високого становища голови ірределяційної канцелярії при Раді міністрів. У „Глосі Прадзі“ абсурдні виводи й брутальні образи та погрози підписав ніщо інший, як автор голосних у світі статей про призначення внаслідок цього амагач українців, фірмовий польський радикал п. Отчичинський. А знову стаття у „Курєрі Поранньому“ носила всі характеристичні прикмети стилю головно-го редактора цієї газети, теж ультра-поступового ліберала. При цій ситуації зникала преса не знала в перший момент на яку стати ногу. Видаєцька „двогосподина“ („Гла. Пор. Варшавська“) у приступі широти назвала зараз на другий день виступ сананійної трійки „шантажем“. Але мені відомо, що авторові статті з „Епоки“ звертали з табору видаєцької преси увагу, що його стаття повинна була появлятися не в „Епоці“, а в „Газеті Пор. Варшавській“. За те „Рже посподіта“ (ч. 325) затрала з вдоволенням руки й початую поминала головно „ось як метисить на ливнішому уряді його короткозора меншостева політика ведена копитом польської більшости (11) „Роботні“ аднуувалася лише „ревеліями“, які почув від „Глосу Прадзі“... Й т. п. голоси, включаючи туди авторські відповіді посла Грібкеума („Ні Пшегльсьд“) і д-ра Дм. Леванького („Пока“) протверезили палики оборони незрозумілої справи і почався легкий відворот: ніякої мовляв, зміни курсу правління не буде („Гл. Прадзі“), нехай українці є чужоземний анімалі („Епока“). Але слово є крилате, — запустіло і не завернеш. Залопотіли писані потім тим голоснішим лепетом, що долаулися до нього відомости про усті „перестороги“ подібного характеру, робні деком із дуже впливових урядових діячів декому з діячів меншостевих. І вить колись тих устних „пересторог“ було, не треба лягуватися, коли в цьому напрямку діяла сплетня: атмосфера, створена статтями позаманих трипівурядових органів стала не тільки гарним підложом для таких сплетень але й самі ті сплетні робить високо й вірними. І ось заринає питання: відпей пароксизм люті? Яка генеза тих грох, які в погоні за аргументами зазначаються неспівідомо аж до арсеналу сплетнів сито видаєцької марки?

Про одну причину того звороту проти виборчих аспірацій національних меншин ми вже писали. Вона в доміжним впливом несподіваних амагань уряду вивести з виборів лужу і трізму урадооу більшість. Щоби перевести в діло такий план, треба не тільки надзвичайної сміливості, але й надзвичайних коштів і надзвичайної віри в їхню вартість. Відсіє потопля на союзниками від Брилі і Домбського зі „Строїництва Хаюського” яких уся програма (і все значини на селі) у гаслі найрадикальнійшої земельної реформи, до князів Радзівілів і Сапег та інших поміщицьких дуків у ролі п. Стежкокого; від республіканців із групи радикалів „Гасю Правди” до монархістів із видельського „Слова”; від соціалістів типу п. Морачевського до клерикалів. Одночасно з вірою, що властєсть у всіх тих різношерстних елементах адінити щось могутнє і всеобіймаюче, була віра, що до одної отари властєсть загнати і польськї національності. Це звучить наймовірніо, а проте правдиво. Про це була мова в Дайкові і на це пророчество підняв один із найактивніших учасників міаду в Дайкові, львівський воявод п. Вороневский у нічлісному голосному інтерв'ю. Люди а того табору були (а може що с?) великими ідеалетами і оптимістами. Прийшло поволі розчарування. З існуючих партій П. П. С. і „Визвождичи”, на яких до останньої хвилини були надії, категорично відсахнулися і йдуть як бляк опозиційний. Розом у „Пісці” не вдалося виникнути Стровського з „Хмелі-Народових” і тям самим поманити його до „Варшавляк” іпл.

На св. Миколи!

Наймодніші матеріали шовкові на сукні, підшивки і біллія по рекля-
мових цінах поручає

Некон'юктурний Магазин

ВІЛЬГЕЛЬМА СТРУМА Львів, вул. Болнів ч. 9.

концерти й концерти обидва п. Гали Ва-
сплатко.

Дволітні роковини „Боротьби“.

Дня 8 листопада п. р. святкувала редакція червонової „Боротьби“ 2-літні роковини свого існування. За той час виданням втерпало чимало: при кінці минулого року був арештований увесь редакційний персонал „Боротьби“, а читачів цього органу на провінції переслідує постійно румунська жандармерія і сигуранца. Обставина, що видання вдержалося серед таких жахливих відносин, говорить найкраще про живучість і потребу такого органу.

Нова українська партія.

З буковинських українських газет довідуємося, що нещодавно заснувалася в Чернівцях нова українська політична партія, що поставила собі за мету: ширити національну українську свідомість, карність, честь і порядок. Основниками нової нац. партії є: д-р Когут, Мих. Руснак, Проволович, ред. Ю. Сербинюк, Пігуляк і інші.

Свята в честь Кобилянської.

Свято в Парижі.

Дня 26 листопада одна з найстарших і перших українських організацій на території Франції „Українська Громада“ у Франції (Париж VII. 27 Бульвар Латур Модур) святкувала 62-річний ювілей життя і 40-літній ювілей літературної діяльності О. Кобилянської. Сама „Громада“ має вже п'ять літ своєї діяльності і, коли слідкувати за рухом чинності українських організацій, то вона є одною з найактивніших організацій. Біля неї об'єднані українські емігранти без ріжниць політичних поглядів, крім „сменовивковців“ та тих, які споглядають на Варшаву.

Свято почалося в 9.20 хвилин веч. у скромному, але чепурно прибраному помешканні „Громади“.

Коли входиться в сальо „Громади“, відразу спадає в око великий, чогось рідного, з дерев'яного великий портрет Шевченка, прикрашений рушниками і синьо-жовтими стрічками, в ліворуч портрет Івана Франка, а в ліворуч Драгоманова, по середині висить синьо-жовтий прапор та „Тризуб“.

Але сьогодні сальо „Громади“ збагатіла ще на один портрет, який стоїть посередині сальо, в рушниках, а біля погруддя лежать твори О. Кобилянської. Хто знає нашу Вельмишановну Ювілятку, тому здається, що сама Ювілятка є між нами, так вірно передано в портреті всі риси нашої письменниці. Портрет є твором нашого артиста-малювача Маламука. Свято-академію відкрив промовою голова „Громади“ І. Стасів. У своїй промові голова загадав та боротьбу, яку мусила вести Ювілятка, яка суспільність зрозуміла її.

„Далеко з чужини, сказав голова, ми, українці-емігранти, які під напором ворога, а також через зруйнування нашої Батьківщини, мусимо шукати захисту і шматка хліба на чужині, приєднуємося до великого свята і шлемо ширий привіт і бажання всьому краєвому нації Ювілятці“. При цьому прочитано листа з поздоровленням, висланим до Чернівців від „Громади“ на адресу Ювілятки.

Даліше п. І. Івчинський-агроном А. Шаповалова вголосила широкий реферат про життя і творчість нашої письменниці. Хоча на самому початку п. Шаповалова заявила, що задля недостатку матеріалів, які так трудно здобути на чужині, її реферат може і не в силі обняти великої творчої праці нашої письменниці, то проте треба признати, що він був дуже добре оброблений.

По рефераті прочитано „Битву“. Даліше секретар „Громади“ п. Микола Гмиря продекламував в життєві вірші Лесі Українки „Товаришці“, а і. Заграничний прочитав вірш Дар'яна „Цвіт“, присвячений нашої письменниці.

Вечірка-Академія закінчилась описовою.

Іван Когут.

Свято в Дрогобичі.

Дня 27. XI. п. р. відсвяткувала дрогобицька громада ювілей О. Кобилянської концертом, який відбувся в сальо кіна „Штука“ в г. 12. ввч. і який на загал видався дуже. В програму свята увійшли: продукції сольові, хору „Дрого. Бонна“ і гімназійного, вступне слово, реферат, деклямація, скрипка, ансамбль учениць семінара і хореографічний діалог продукції. На чолі концерту виступили скрипковець сольово п. Євген Гавришук, елеса Муз. Інст., який дуже добре відіграв Dancel „Revelation“. Скрипка диспонує великим тоном і виконав велику дозу музичальності. Незвичайні технічні браки

ВІЗД. МАРШ. ПІДСУДСЬКОГО ДО ЖЕНЕВИ.

Варшава, 2. грудня 1927.

Є чутки, що марш. Пісудський відіде в суботу 3. н. м. до Женев. Рому товаришамитимуть полк. Вех і полк. Вендз-Длугошавський.

Відень, 1. грудня 1927.

„Н. Фр. Пр.“ пише, що Рада Ліги Націй обмежиться до того, що пригатає Литві і Польщі їх обов'язки, які випливають із титулу приналежності до Ліги. Та дуже правдоподібно, що Німеччина не згодиться на таку теоретичну угоду польського ультимату і домагатиметься, щоб Польща почала з великої диспути на тему литовської справи.

МАРШ. ПІДСУДСЬКИЙ ЗАРЯДИТЬ МОБІЛІЗАЦІЮ.

Кореспондент „Н. Фр. Пр.“ подас, що коли Ліга Націй не угодить усім домагам Пісудського, він зарядить мобілізацію.

ВІЗД. ЛИТОВСЬКОЇ ДЕЛЕГАЦІЇ.

Неуступчива становище Вальдемара

Варшава, 2. грудня 1927.

З Ковна подають, що до Женеві відіде через Кенігсберг і Берлін литовська делегація з Вальдемаром. Перед відходом із Ковна мав Вальдемарас довготривалу нараду з преа. Сметовою в справі тактики лит. делегації в Женеві.

Берлін, 2. грудня 1927.

„Берл. Тгт.“ подас з Ковна, що Вальдемарас займе у Женеві неуступчиве становище і не згодиться ані на знесення воєнного стану з Польшею ані на зречення Вильна. Нім. політичні кола є думки, що Німеччина голосуватиме за Литву.

БУДЕ ПЕРЕВОРОТ НА ЛИТВІ?

Відень, 2. грудня 1927.

„Н. Фр. Пр.“ сумнівається чи Пісудський засаде при спільнім столі з Вальдемарасом, якого назвав непошталованим. Далі подас той часовис, що Пісудський знає, що Вальдемарас не зможе промовляти в імені Литви, бо підчас його побуту у Женеві на Литві настануть внутр.-політ. переворот, який віддасть владу в інші руки.

ПОС. БАЛІН УТІН ДО СРСР.

Вільно, 2. грудня 1927.

„Дзєнін Віснєскі“ подас, що пос. Балін (Неа. Партія Хл.) на два дні перед вигасенням пос. мандату хотів виїхати через станцію Рачин до Німеччини. Тому, що не мав виповнених усіх паспортних формальностей, рішився перейти до СРСР.

ЯОФФЕ ВІЙЛО ГПУ?

Варшава, 2. грудня 1927.

По робітничих діяльностях Москви поширюють летючки, з яких сказано, що Воффе вбито на приказ ГПУ. Власті потребували смерті Воффе, щоб заволодіти його архівом.

ЗМОВА НА ЖИТТЯ СТАЛІНА.

Варшава, 2. грудня 1927.

З Москви подають, що ГПУ, виконавши змову на життя Сталіна в інших визначних комуністів. Виконання того плану вичащено було на 1. грудня. В Москві арештовано понад 300 людей.

НОВИНКИ.

— Святковий вечір для шанувальників О. Кобилянської має „Союз Українок“ у Львові дня 14-го н. м. У програму ввчора крім вокальної частини та деклямації увійде святковий привіт Катрі Гриневичової та вступне слово О. Верганської. Ближні подробиці будуть в афішах.

— Шкільне свято. В неділю, дня 11. грудня 1927 р. відбудеться о год. 17-й в сальо „Академічного Дому“ при вул. Супінського ч. 21 шкільне свято з нагоди посвячення шкільного пралору і вручення його шкільній дітям. В програму свята входять: Промова, вручення пралору, продукції вокально-музичного пору, продукції вокально-музичного пору, бровильніми дівками на деклямацію діти хлопчачої школи ім. Тараса Шевченка (для стрийської ділянки).

— Чуже під лісом. „Слово Польське“ робить вероюмо, коли в нагоді еритування кількох українських молодців, що фальшували 20-золотий долар, що в той час „модерні“ ер

НАЙНОВІШІ МАТЕРІАЛИ
посуває у великій виборі, Фрма
— АНТІН УВЕРА —
Львів, вул. Галицька ч. 10
Філія Тернопіль, Дрогобич, Стрию.

3 української Буковини.

Ювілей О. Кобилянської.

Перенесення наслідком смерті Братів-чужих 40-літньої літературної праці Ольги Кобилянської на день 11. грудня п. р. відбудеться з незмінною програмою. Після Ювілятки зложити ціна українська Буковина через делегатів усіх наших тамошніх установ і представників усіх кругів українського населення. Академія в честь Ювілятки відбудеться у великій сальо Музичного Т-ва в Чернівцях в неділю (11. XII) в 11 год. передвечером. У ній беруть участь: хор „Буковинський Кобзар“, оперний співак Д. Руснак (тенор) і ліристка Наталія Лянг. Вступне слово вголосить п. І. Окта Гузар, відчит про літературну творчість Кобилянської матиме О. Купчак, найновішу новелу Ювілятки відчитатиме п. М. Герасимович. Тогож дня в 8 год. вечером відбудеться у великій сальо Народного Дому святковий концерт при участі п. М. Болдиряков (сoprano) п. О. Гашин (баритон) і Т-ва „Мішанський Хор“. Фортепіанний супровід да

"ОЛКА" РИНОК 35.

НАЙБІЛЬШИЙ ВИБІР ТРИКОТАЖІ

біля "Народної Торговлі".

наступне на дорогу, яка веде до кри-
нізу. Який ми так хотіли шодня до-
вести до приватних арештованих злоді-
вців! Бандитів натхнені на їх —
націоналізм! На кожній випадок ра-
діо-адресам редакції "Слова Польско-
го" прочитати відозву ректора агайлон-
ського університету до академічної мо-
лоді, де читаємо: "Невпинно доходить
до мене звістки про обниження рівня е-
тики та моральної культури студентів.
В університеті його салів і бюрок, га-
дуть палати, тетки, жарівки і інші пред-
мети... На поведінку студентів жаду-
ється. А чому ви про останню у-
маті жодної?" А чому ви про останню у-
маті жодної? Самі поль-
ські куратори Собієвського? Самі поль-
ські вчителі були обурені, що молоді на-
вчальні, підчас похоронів, забавлялись
жартами, бійкою і навіть не соромилась
дожидати там прилюдно свої по-
роби. За нашими учнями, що з уряду,
доказу, теж мусили йти в походи, си-
малась голосні світети: гайдамаки, на-
ли з ним!.. Це тільки два приклади,
що з під рукою, нересторвані поліцій-
ною трюмою. Висновок простий: "Сло-
ва Польско" має аж за багато матерія-
лу між своїми земляками, щоб бавитись
у проповідника етики.

— **Культуртрегер.** Пишуть нам: У пра-
вильній бар. Гредля в Сколім полару-
вали площу під будову захисту для ді-
торів із школи Марії Магдаліни у Льво-
ві. Барон Гредель — вінець. Ніхто не
може робити йому докорів, коли він ви-
ступає як філантроп і роздає дарунки
на милість. Але наші земляки повинні
добре затямити собі, що пан барон
постійно нехтує культурні потреби украї-
нців на їхній землі, з якої тягне великі
кошти. І колись повинні йому це прига-
дати. — **Смі.**

— **Знесхота до життя** зростає у Льво-
ві та доконала цього шораз більше. На
зрозумілого дня ратуноків т-во муси-
ло з чотирьох випадках спасати тих, що
залишилися у крайній світі, прав-
да не дуже приємним засобом. Крім куп-
ки Севіні, що затроївся на смерть га-
ми у своїй кравчівці, дві жінки шука-
ли смерті: Кароліна Малецька, в якійсь
студії, Катерина Вішарська під колеса-
ми трамвая; крім цього в Рудні, двій-
ку, затроїла себе сільним kwasом Фр.
Шевчик.

— **Бандитизм.** У білий день у Львові,
у базарі Краківської площі, якийсь бан-
дит хотів вкравати портфель із гривни у
Михайла Райтера. Коли урядовець бо-
роться, бандит стріляв йому в лице і
втік утікати. Зловлений на вулиці по-
ліцією, сам застрівся: дотепер його
приважили невідомо. — Зовсім подібна
історія повторилась майже одночасно в
міській місті в Раві Руській; де біля
плоту якийсь злодій пробував вкравати
пелюху із кооперативного банку жінки
тривалий призначені на пошту. Сотка долар-
ів і 8000 злот. швидко безслідно разом із
плотом "промисловцем". — В околиці
Залозча, біля озера Вільшань, двій-
ку шofer Кілар убив у сварці селя-
нина Пінду.

— **Телефонна централь** у Львові.
Біля 1-го січня потрапляє львівських те-
лефонів перебудову до нового 4-повер-
хового будинку на вул. Сикотувській. Во-
но зможе помістити 9000 абонентів і бу-
де на рівні автоматичного. Це значить, що
кожна жовна телефоністка будуть спря-
женими, якими вона зможе лунати абоне-
нтам, що й неможливо сусідній зай-
ти розмовою. Якийсь час перевірка
апаратів не буде вигідна для абоне-
нтів, бо телефоністки не матимуть
паралелі. До весни вся забавна сіть буде
перебудована наново і телефонічні дро-
ти в даху шевцувати. Таким робом Львів
стане доміє телефонів у добі, коли на
широкому світі телефонічні розмови на-
вчальні до споминів далекого минулого.
Саме доводиться із преси, що між Аме-
рикою та Європою заведуть постійну ра-
діо-передачу фотографій на віддалі.

— **Темна історія.** У Львові на Воли-
ній помер начальник залізничної станції
Український, якого неждана смерть
пришлась до позиційного свідства;
труп, як він мав напередодні смерті,
був шквалом і підозрілим, що його отру-
їли.

— **Посли та військо.** Вояки вярван-
ні після, що стали значущими смерт-
ними, відчувати уже перші певно-
го вагого стану: 37 між ними є таких,
які мають менше як 41 роки, а не мали
до цього часу військової служби. Усі
ж мали погодитись до війська до 29.
місяця.

— **Життя і подія.** Вряди-годи редак-
ція має такий епізод, дуже характер-
ний для наших обставин: представ-
ник якогось товариства або організації

приходить із текстом подяки для грома-
дян, що зважили зложити жертву на я-
кусь доброділю чи культурну ціль.
Текст у внесомі стилі із якогось імені
і цифр. Досить швидко кинути оком, що-
би знати, що друк такого тексту кошту-
ватиме щонайменше половину того, що
жертводавці склали на дану ціль. Але
є такі жертводавці, що стають щедрим
і тільки з думкою про таку високоцінну
подяку. Доброділю ціль відходить на
друге місце. Вони навіть не дозволяють
самим видруккуванням свого приват-
ша, а домагаються, щоб її приватними ли-
стами окремої подяки. Може би наші ор-
ганізації теж приватно висловили подя-
ку нашим жертводавцям, що їх жерт-
ви не зважили стояти у пропорції до ко-
стів подяки, а наші інтелігентні загаль-
новолі віднаказ би від такого дорогого
кадила.

— **Рекорди.** У Мажік Сіті сінора Жо-
ана Льюка 108-літній жіночка, прийшла із
своїм 80-літнім сином до міської ради і
прохала, щоб їм замінили візку, тому,
що лаяються цієї подуги. — Ленінград-
ський комітет від відділу винаходів ви-
дав патент на апарат, що може викорис-
товувати теплову енергію сонця. Так
називається "Красная Газета". — Бувш. чем-
піон теніса Алекс Жірбо переїхав сво-
єю лодкою Атлантичний океан і при-
їхав тепер на острів св. Маврикія. Меш-
канці одного з підвезієвських островів
пропонували йому — стати їх королем.
Париський денник "Пті Паріаїен", що
передає цю звістку на пояснює, чи що
пропозицію дикунки зробили Жірбо,
побачивши як він грає в теніс, чи попро-
сту наслідком захоплення його постатю.

— **Новий шаховий мистець.** Коли Ка-
пабляни адалось виграти 20-у партію
проти Альохіна і цим дати Альохінові
перевагу тільки на один пункт (3 до 4),
загальна думка була така, що шаховий
мистець із Гавани зможе ще підняти
свого нового противника. Вийшло інак-
ше. Вже 32 партії виграв анову Альохі-
на, а 34-у перервали в стадії для Капа-
бляни безнадійній. Так скінчився турнір.
Альохін виграв 6 партій, а Капа-
блянка тільки 3. Виграли Альохіна є для
шахістів справжньою сенсацією. Капа-
блянка, що зберігався підчас гри ексцент-
ричний спокій, утратив його при першій пе-
ревазі Альохіна і його духовний стан
ставав шораз гірший. Альохін грає не-
звичайно нервово; підчас гри все його
тіло в пропасниці, руки тремтять і гу-
ляють по чуприні, крутять нервово па-
піроски. Альохін не зміє навіть володіти
своїм часом; коли на кожний хід він має
4 хвилини до подуми, він часто робить
його в одній секунді. Він усе квапиться.
Зате Капаблянка зміє економізувати час
він належить до найшвидших шахістів.
Якже-ж пояснити виграшу Альохіна?
Пояснити можна тим, що Альохін від-
живав у нервовій грі, любить рух і не
терпить спокійної атмосфери. Його при-
ятелем є — чорна кава. Альохін має 35
літ, походить з рос. шляхти. Вже в 1914
р. у міжнароднім турнірі стояв він на
3-ім місці після д-ра Ласкера та Капа-
блянки. Він виїхав у Францію після
більшовицького перевороту і там скін-
чив правничі студії, одержавши степеня
доктора. Капабляни, після останньої не-
вдачі, залишився на розвагу — дипло-
матичний паспорт від уряду Куби.

— **Танець і офіцери.** Італійське війсь-
кове міністерство видало заборону для
офіцерів танцювати такі екзотичні тан-
ці, що не йдуть у парі із повагою війсь-
кового стану. Між ними познано: чарль-
стоуна та шиммі. Людини з модерними
чутливими нотами, що відчували по-
требу пригати по муринським далей важ-
ко бути італійським офіцером!

— **Марки та баннці.** Державна хімі-
ка лабораторія в Нью-Йорку піддала мі-
кроскопічним дослідкам почтомні марки.
Ствердили, що головна наслідність бік,
покривний великою кількістю бактерій,
що є розсадником різних недуг. Знай-
шли сліди марми, коли їх наклеюємо,
скрізь дуже поширена і вона є причиною
що чимало недуг іде в світ разом із мар-
ками та листами. Згадав лабораторія
найшла баннці навіть на верхнім боці
марок і то на 50 марках із різних віс-
тів світа найшла 34 груп баннці. Знав-
ні рішення, що паразити можна мар-
ми не тільки ланком, але самим дотор-
ком пальця. Найпростіший спосіб на це
поплате лише було би скасувати марми
і завести автомати, що вибивають штом-
пель. Із баннцями залишилися би тоді
тільки філіателисти, що пропадають за
старими марками. Але до яких-то банн-
ці люди не зникають із любови для
ідеї?

— **Світова вселенна.** У Вашингтоні скін-
чилась міжнародна конференція в справі
радіотелефонії: на ній 76 держав підпи-

сали спільну конвенцію. — Луначарсь-
кий змінив своє становище комісара о-
світ на дипломата: мабуть буде при-
значений послом у Римі. — В Індії по-
ще-ти холери; в провінції Бенгалі та Ас-
сам відхлосот осіб дешево вмирає. — Ди-
реція відельської опери у порозумінні
з артистами видала розпорядок, який за-
бороняє артистам лякувати на одресі
поклонами перед залісою; цей розпоря-
док звернений проти організації т. за.
ідеї. — У відповіді на запит з японсь-
кої палати морський міністр заявив, що
уряд не вважає своєчасним одкликати по-
ну конференцію про обмеження морсь-
ких зброєнь. — Один із еспанських пос-
ла, Палліна, заявив у парламенті, що
"деп зомля повинна належати до праці-
ючих"; президент парлам. і Прімо де Рі-
вера відповіли, що його промова буде
випереджена із стенограм і не пошлється
у пресі. — У районі Мотосу (Японія) ви-
бухли селянські бунти: селяни підпали-
ли хутір землевласників; 10 осіб убито.

— **Загальні Збори Товариства "Украї-
нська Захоронка"** у Львові відбулись
дня 8. грудня 1927, у залі тов. Украї-
нська Бесіда, вул. Рутівського 22, о 4
години пополуночі. — **Виді:**

Театри.

"Коопер. Український Театр" під ди-
рецією Л. Станіслава (Буд. Машкевича).
4-го 3 год. попл. "Козьмій капи".
4-го 7:30 веч. "Запорожесь за Дунаєм".
Міський великий театр:
3-го "Витволені" Виспянського з Остер-
вою.
4-го 7:30 "Парані", оперетка Легара.
4-го 3 год. попл. "Легенда Балтику",
змінені ціни.
4-го 7:30 год. веч. "Витволені" Виспя-
нського з Остервою.
Міський "Театр Новин":
3-го 7:30 г. веч. "Секрет розтанцюваних
суконь" 50 проц. зниж.
4-го 3 г. попл. "А. і М." ціни зниж.
4-го 7:30 г. веч. "Найкраща з жінок".

Кіно.

"Аполло": "Наполеон" Абле Ганса.
"Палес": "Наполеон" Абле Ганса.
"Лев": "Гегенна кохання", (Бриліант
Орлов) з Гісоном, Петровичем, Євою,
Кастнером.
"Фатаморгана": "Вшчмінована жінка".

3 ЖИТТЯ НАШИХ УСТАНОВ.

З ДІЯЛЬНОСТІ СОЮЗУ УКРАЇНСЬКИХ АДВОКАТІВ.

В дні 20. XI. 1927. відбулися сходили де-
легатури СВА, а саме: в Станіславові для
членів делегатури Станіславів-Колонія та в
Самборі для членів делегатур Самбір і Про-
гобич і як гостей членів стрієвської деле-
гатури.

Перші сходили, себто в Станіславові, по-
передили виклад д-ра М. Глушківця п. а.
"Карке законодавство європейських держав
після війни", на якому були окрім членів
української адвокатури також українські су-
ді і правники інших галузей права та адво-
кати чужих народностей, особливо жиди.
Виклад викладав велике зацікавлення, а
правила не-українці висказали делегатові
СВА, бажаючи, щоб на такі виклади запро-
шувати їх і в будуче.

Після викладу члени СВА. обох делега-
тур нараджувалися під проводом адв. д-ра
И. Партицького зі Станіславова; секретар-
ював адв. д-р Р. Кошечевич з Богородчан.
В своїй мові і авті в діяльності счи-
нявся адв. д-р Лев Бачинський на окрутно-
му економічному положенні української ад-
вокатури і на становищі, яке українська
судовість займає в справі березня права
свої мови в судах і уряді. Надмір адво-
катів, особливо жидівської народності, в
порівнянні із справжніми потребами насе-
лення, викликає погану конкуренційну бо-
ротьбу, ведену всіма особами, а зокрема
українськй адвокатури, неприхвально до таких
метод, важко боротися. Положення утруд-
нюється й ускладнюється ще й нерозумін-
ням наги справи серед суспільності, яка
іде по хиті опортунізму, особливо щодо
прав мови. В судах ця справа виглядає ще
до певної міри можливою, а то вважали по-
важні, яку займає українська адвокатура.
Але перед адміністраційними урядами усіх
родів українська суспільність прав своєї
мови не береже як слід і не тріває своїми
наслідками в ті області.

Виклад д-ра Бачинського викликав живу
випину думку. Забрав слово між іншими
адв. д-р Когул, д-р Кошечевич, д-р Юлія Осе-
нський, д-р М. Глушків, що порушили
і справу організації СВА. Його впливу на
поправу положення українських адвокатів
загалом, розширення відповідної акції уно-
рмування відносин між українською адво-
катурою в нас, українськими інституціями ітд.
Ухвалено низку резолюцій, передовсім щодо
акції, яку повинні розвинути на будуче
СВА, в справі оборони прав української
мови по судах і уряді, щодо видавання
правничого журналу ітд.

Сходили, в яких вразі участь понал 20
членів, затвердили делегатури СВА у Стані-
славові на далішій рік д-ра Лева Бачи-

БЛІДНИЦЮ

недокровність усуває, ді-
лає амінонучою, віджива-
є дуючо, побужає апетит, неспівний
середняк для реконвалесцентів

М-ра Кшиштофоровського, кино хіміко-за-
лізне на еспанській мові. До набуття
у всіх аптек і доогуєнях. Ціна за фла.
4.25 злот., пів 2.40. У власній інтересі жа-
дати виразно М-ра Кшиштофоровського ки-
но хіміко-залізне. Laboratorium chem.-farm.
Mr. M. Krywczakowski Tarnów. 7-7

сього, величм заслуженого догнєннєшого
делегата. Найближчі чергові сходили ріше-
но відбути в Коломиї.

Сходили в Самборі почалися викладом
проф. д-ра В. Старососівського на тему:
"Уваги про загальну шкідливу карного ко-
дексу УСРР". Виклад цей відбувся в сад
"Бесіди" для ширших кол українського гро-
мадянства, що являлося. Без уваги на про-
фесію, дуже численно. В інтересі виклада
докладчик викладав величезну різнину між
наслідками й думками, які дають в основу
карного законодавства європейського, і ти-
ми, що за прикладом Москви стали основою
карного кодексу Української Радянської
Держави. В законодавстві Європи шапу-
ється і борються передовіми думками оди-
нцями, лідерами. Це одоброток великої фран-
цузької революції, поглиблення і поширення
боротьбою цілих поколінь, передовіми же со-
ціалістичними ідеологіями і провідниками. Нещ
оборони в першу чергу інтересів людськи-
одиночки викладає європейське криміналь-
не законодавство, поки переїде до оборони пра-
вишних, суспільних ітд. одинок. В карно-
му кодексі УСРР, навпаки: одинок не ві-
домагає розі, а всі наші постанови відли-
гають як негарнішні свідеті інтересів дер-
жави, до того — як багато ліній познати і
встановити кодексу — неможливо зрозуміти.
Звідкю про великого українського криміна-
льного правника проф. Кшиштофоровського
д-р Старососівський свій виклад, викладав
про звинув., що зміняє звинув. глибоко в
такий правничий зміст руського і україн-
ського народів. Тоді, як москвичі не мають
справжнього впливу для творчості в об-
ласті права, мають його у величчій мірі у-
країнці. Тому — на думку докладчика —
українці, тимчасові одні слова свого криміна-
льного законодавства, повинні бути проплатирани
ідеї нового права не лише в своїй батьків-
щині, але й усюди там, де досягає вплив
української думки. Сходили члени СВА.
відбулися після викладу при участі від-
кадаційних членів усіх трьох делегатур:
проводив д-р Калуський ітд. Стріє, окрем-
рявав д-р Поліський з Комарна. Після від-
докладки делегата в Самборі д-ра В. Тур-
ківця, в якому порушено всім ситам чистю
організаційних ще й справу боротьби за
права нашої мови в судах і уряді, пере-
йшло до наступних есенціальних дискусій
одної з делегатур: Самбір або Дрогобич і
визбором нового делегата. Сходили порішили
залишити в надалі обі делегатури, Самбір
і Дрогобич: делегатом Самбора лишиться
анову д-р В. Турківч.

З черги слідував реферат д-ра Романа
Домбровського, референт делегатури у під-
лілі СВА: "Про організацію СВА. і фактову
пресу". Після довгої дебати на обі теми,
в якій забирали слово пп. д-р Калуський,
д-р Галушківський, д-р Старососівський, д-р
Турківч і інші, сходили порішили дору-
чити відповіді СВА, щоб між розні акції
в справі акції законів про мову нац. мен-
шинств в одній і березня тих прав при-
істичним законодавстві з другої сторони.
Крім того ухвалено низку резолюцій у
станових справах і повновладе багатьох, щоб
визлі СВА. почав видавати правничий жур-
нал вже з дня 1. I. 1928.

На засіданні Виліду СВА, що відбулося
дня 26. XI. п. р. обговорено справу проти-
стого відставкування патріатів СВА. У
травні 1928 р. минає саме з літ від перших
установчих загальних зборів Союзу. Пати
звичайні загальні збори СВА. порішили від-
бути в початком лютого (4. II.) 1928 р. а за-
разом улаштувати святковий сходили адвокати-
українців, при участі правничого світа у-
країнського та запрошених представників
правничих крут і редакцій правничих
журналів інших національностей. Разом з
тим має пошлитися окрема видання, що
можливо аж перше чистю пам'ятного пра-
вничого збірку, присвячене патріатів іста-
вання СВА. В цьому збірку пошлуть статті
на актуальні теми і наукові реферати.

Порішено в найближчому часі узлашту-
вати Вилід СВА. із представниками
української преси для нагнітання соціальної
української преси в справах, що дотра-
кають праці української адвокатури і бо-
ротьби на права нашої мови.

Покинувши другий бюлетень СВА, за істе-
ту 1927, в якому багато цікавого матерія-
лу. Ціна 1 злот.

Дальні сходили делегатур СВА пам'ятно
на день 4. XII. в Перемишлі та на день 11.
XII. у Львові (делегатури львівські: міська
і підміська). — **Д.**

З СУДОВОЇ САЛІ.

Лікар, який не признає ніякого суду.
Є ним Б. міський лікар у Белзі д-р Ма-
рін Ковальський, який заснував суддів-
ство у Гемі й у Львові, а в останній часі на-
вуть суддям у Варшаві, сторонишесь ха-
вність, "поскандаль" й ів несторонній
барнцтво, "поскандаль" в дозволі до рік-
речі в своїх друкованих відозвах до рік-
речі властей (міністерства) в осіб приват-
них, як також у часописі "Вольне Слова"

